

Inleiding

Wij leven in een hoogst interessante tijd, waarin de mensheid bezig is te ontwaken en zich keert tegen de muren van haar gevangenis. Die gevangenis is opgetrokken uit overleveringen en tradities van ouden, mede op gezag en overheersing van een “elite”-groep, die meent over de burgers te mogen regeren (hier zien wij het machtsmotief) en belastingen (het economisch motief) te mogen heffen. Eveneens sterke muren zijn opgetrokken door de religieuze clerus. En, o wee wie over de muren heen wil kijken!

De eerste lichtstralen zijn echter de donkere cellen binnengedrongen en zorgden reeds voor bewustwording van enkelingen. Straling heeft de eigenschap dat het nagenoeg door alle elementen heengaat. Alzo zal de lichtstraling der waarheid de mensheid raken, doortrekken en beïnvloeden. Het licht zal de mensheid tonen in welke gevangenschap ze leeft, zonder het zich bewust te zijn. De mensheid die zich niet van haar slavernij bewust is, kan de vrijheid van het rijk van Jahweh niet binnengaan. Eerst bewustwording, en dan komt de drang naar bevrijding. Het merendeel der mensen is nog blind, ze ondergaan het leven als noodlot. Ze zijn geacclimatiseerd in hun lot en schikken zich erin.

Het machtsmotief is te zien als dé primaire historische drijfkracht waaruit de elite-vorming is voortgekomen. Dit machtsstreven is in onze tijd enigszins getemd door de ontwikkeling van de democratische rechtsstaat. Evenwel is het machtsmotief overeind gebleven en vormt nog steeds een bron van onrust en conflicten. Hoe kon het allemaal zover komen?

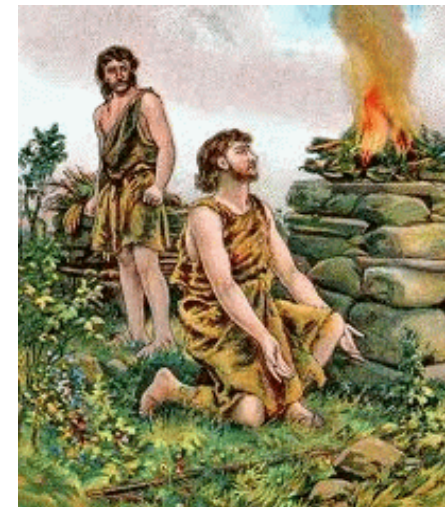
Kaïn en Abel

Bij Kaïn en Abel begint de machtsverhouding zichtbaar te worden. Kaïn wil zijn broeder overheersen en de baas blijven. Kaïn is dynamisch, vol vuur. Hij bezit grote geestelijke vermogens, is machtig en verricht baanbrekend werk. Hij is een bouwer die uit de chaos iets weet te perfectioneren. Hij kende Elohim en diens scheppingswerken goed. Hij offerde bewust, van zijn eigen prestaties, maar dan wel van een inferieure kwaliteit, volgens het Boek des Oprechten. Waarom Elohim zijn offer niet aannam was voor hem een raadsel. Kaïn wist het niet en was erover in vertwijfeling. Kaïn is de machthebber in grootheidswaan, de volwassene en eigendunkelijke, met een sterk geestes bewustzijn. Zijn geest werd daardoor sterk verstoord toen hij zag dat zijn offer niet door Elohim werd

aangenomen en dat van zijn broer Abel wel. Hij mistte echter het tere gevoelsleven van zijn broer Abel. Kaïn kende geen toewijding en zelfverloochening. Hij presteert alles zelf en leefde niet in afhankelijkheid. Hij voelde zichzelf te groot om als kind te leven uit Elohim's hand. In diezelfde grootheidswaan leefde zijn nageslacht voort. Hij bouwde steden, de eerste stad Henoeh, dat betekent “inwijding”.

Abel daarentegen was liefdevol, gevoelig, afhankelijk, rustig, herder, dankbaar, devoot, vroom en zonder hoogmoedige eigendunk. Abel offerde van binnenuit, van het gegevene, gelijk een kind. Elohim nam Abel en zijn offer aan. En wat Gode welbehaglijke offers zijn, lezen wij o.a. in Psalmen 51:17 *De offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart zult Gij, o God! niet verachten.*

Kaïn wroette met beide handen in de grond. Van zijn producten offerde hij aan Elohim, die er kenbaar geen interesse voor toonde. Dat was onverteerbaar voor Kaïn, temeer daar Elohim wél het offer van zijn broer Abel aannam, die zich om al het aardse kennelijk niet zo opwond. Kaïn sprak met Abel erover, en uit de woordenwisseling kwam de doodslag

voort. Kaïn vermoordde zijn broer Abel. Nu was en bleef hij de erfgenaam van Adam, als eerstgeborene, rechthebbend op het kleed van Adam, de zogenaamde “Aegis”, de rok van dierenvellen.

Adam en Eva ontvingen in het Paradijs rokken van vellen, van een dier. Er is ons altijd voorgehouden dat er door Elohim een of meer schapen zouden zijn geofferd, waarvan Elohim de vellen zou hebben afgenomen en tot rokken hebben gemaakt voor Adam en Eva.

Het staat niet in de Bijbel dat het om schapenvellen ging. Het gaat om dierenvellen. Wij zullen straks bezien om welk dier het waarschijnlijk gaat.

In ieder geval heeft Kaïn niet de Aegis van Adam en Eva ontvangen of geërfd, maar Seth. Tot aan Noach is de Aegis in die lijn gebleven.

De Aegis gold als symbool van macht en belofte van het wereldleiderschap van Elohim. Begrijpelijk dat Kaïn en zijn nazaten erg jaloers waren en het erop gemunt hadden de Aegis in hun bezit te krijgen.

Nimrod

Nimrod wordt algemeen gezien en afgeschilderd als een slecht mens, een tiran en afgodendienaar. Hij is de grondlegger van het oude Babylon. Hij zou de herboren half-god Tammuz zijn, zoon van de godin Istar. Nimrod is de man van grote kracht en macht, die met corrupte systemen werkt en veelal onder religieuze vlag vaart. Als symbool van zijn kracht droeg hij dierenvellen van tijgers. Opmerkelijk dat ook het beest uit Openbaring 13 een tijger of luipaard is. Hoe kwam Nimrod aan zijn grote kracht en macht? Hij was een mysterieus man, die rebelleerde tegen Elohim, Genesis 10:8-9. Hij was een groot jager, vooral om mensen van Elohim weg te jagen en hen in zijn afgoderij te betrekken. Hij maakte mensen afhankelijk van hem. Nineve en Babylon heeft hij gevestigd. Het Boek des Oprechten vertelt meer over Nimrod dan de Bijbel. Nimrod wordt in verband gebracht met de rokken van vellen van Adam en

Eva, waardoor hij zijn macht en kracht zou verkregen hebben. Cush had deze vellen gekregen van zijn vader Cham, de zoon van Noach, die ze van zijn vader zou hebben gestolen toen hij zich na de zondvloed te buiten ging aan de wijn en zich naakt ter aarde had geworpen. Henoeh zou de vellen het eerst hebben ontvangen na de dood van Adam en Eva, die ze weer aan Methusalem gaf. En Noach ontving ze van Methusalem. De vellen zouden symbolen zijn van

Nimrod

macht, welke Elohim aan Adam had gegeven. Nadat Cham de vellen aan Cush had gegeven zijn ze overgegaan naar Nimrod. Toen Nimrod 20 jaar oud was is hij de vellen (Aegis) gaan dragen, als kleding waarin bijzondere krachten zouden schuilen. Hoewel Nimrod niets om Elohim gaf, moest Elohim wél de macht en kracht verschaffen die aan deze Aegis verbonden

was. En dat deed Elohim, want Nimrod werd een groot en machtig vorst, doch despotisch. Nimrod werd symbool van alle kwaad in de wereld kort na de zondvloed. Ezau was ook een soort Nimrod-figuur. Joodse commentatoren beweren dat Rome Edom is, en dat het Romeinse wereldrijk door Edom werd gesticht. Tussen Nimrod en Ezau was een langdurige strijd. Op een zekere dag was Nimrod met enkele mannen aan het jagen in het veld, toen Ezau eveneens daar ter plekke was. Ezau zag zijn kans schoon en heeft Nimrod en twee lijfwachten met zijn zwaard gedood. Ezau heeft toen de Aegis van Nimrod afgepakt, en sindsdien was Ezau de machtigste man en erfgenaam van Elohims machtssymbool. Zie het Boek des Oprechten hoofdstukken 7 en 27:

In hoofdstuk 7 gaat het over Nimrod, en vers 24 geeft het volgende te kennen:

24. En die rokken van vel welke Elohim voor Adam en zijn vrouw gemaakt had toen zij uit het Paradijs verdreven waren, zijn aan Cush gegeven. 25. Want na de dood van Adam en zijn vrouw, zijn die kledingstukken aan Henoeh gegeven, de zoon van Jered. En toen Henoeh opgenomen werd naar Elohim, zijn deze aan zijn zoon Methusalem gegeven. 26. Bij de dood van Methusalem heeft Noach deze genomen en naar de Ark gebracht, en zij waren bij hem totdat hij uit de ark is gegaan. 27. En nadat zij uit de Ark zijn gegaan, heeft Cham deze kledingstukken van Noach gestolen en heeft ze genomen en voor de ogen van zijn broers weggestopt. 28. Toen Cham zijn eerstgeboren zoon Cuh verwekt heeft, heeft hij in het geheim deze kledingstukken aan hem gegeven en zij waren voor vele dagen bij Cush. 29. Cush heeft ze ook voor zijn broers en zonen weggestopt, en nadat Cush Nimrod verwekt heeft, heeft hij vanwege zijn liefde tot hem, hem de kledingstukken gegeven. En Nimrod is groot geworden, en toen hij 20 jaren oud was heeft hij deze kledingstukken aangetrokken.

Tot hiertoe de mededeling in het Boek des Oprechten over de kledingstukken van Adam en Eva, de zogenaamde Aegis. In hoofdstuk 27 komen wij ze opnieuw tegen. Waarschijnlijk heeft Cham zijn kans schoon gezien de kledingstukken te stelen toen zijn vader Noach dronken was.

Wij lezen verder in het Boek des Oprechten hfst.. 27 dat Nimrod op de jacht was en Ezau eveneens. Ezau heeft een gevecht op leven en dood gevoerd met Nimrod en zijn bewakers. Ezau heeft Nimrod gedood en zijn mannen. In het veld waren nog meer mannen van Nimrod, die op het tumult afkwamen, waarna Ezau de benen nam:

vers 10: Toen Ezau de machtige mannen van Nimrod in de verte zag aankomen, is hij gevluht en aan hen ontsnapt. En Ezau heeft de kostbare kledingstukken van

Nimrod, welke de vader van Nimrod aan hem nagelaten had en waarmee Nimrod over de gehele aarde geherst heeft, genomen en hij is hard weggerend en heeft ze thuis verstoppt. 11. Ezau heeft de kledingstukken genomen en hard de stad ingerend vanwege de mannen van Nimrod en is bij zijn vader thuis gekomen, moe en uitgeput vanwege het gevecht. Hij was meer dood dan levend en dacht te zullen sterven. Als gevolg van zijn algehele uitputting is hij naar zijn broer gegaan en is voor hem gaan zitten. 12. Toen heeft hij tegen Jakob gezegd: Kijk, ik ga nu sterven, en waarom zal ik dan nóg langer het eerstgeboorterecht willen hebben? En Jakob heeft schrandel met Ezau in deze zaak gehandeld, en Ezau heeft aan Jakob zijn eerstgeboorterecht verkocht, want zo was dit door Jahweh bepaald.

Dit werpt nieuw licht op de transactie tussen Ezau en Jakob. De Bijbel is summier over deze zaak en laat de begeerte van Ezau naar een schotel linzenmoes de boventoon voeren. Er was kennelijk véél meer aan de hand. Ezau was er zó miserabel slecht aan toe na zijn gevecht en vlucht, dat hij werkelijk dacht te zullen sterven. Dát moeten we goed voor ogen houden. Ezau was zijn leven geen dag meer zeker, gezien de veiligheidspolitie van Nimrod hem zeker zou zoeken en doden. En toen heeft hij tegen Jakob gezegd dat hij zijn eerstgeboorterecht zou moeten overnemen. Ezau had er blijkbaar niet op gerekend dat hij zijn uitputting zou overleven. Toen hij wél in leven bleef, kreeg hij spijt als haren op zijn hoofd dat hij zijn eerstgeboorte aan Jakob had verkocht.

Van Edom stamt het huis van Herodes, de Idumeërs, de slechtste tak van Edom. Deze vorsten trouwden inderdaad met vorsten van Rome, van het "heilige Romeinse Rijk". De Antichrist zal een figuur zijn vanuit deze dynastie, een pseudo-jood. Immers, Ezau of Edom heeft zich geïncorporeerd in Juda, vooral in het jodendom volgens The Jewish Encyclopedia 1925..

De legendarische kledij, verbonden met de regeermacht, was van Adam overgegaan naar Jared, Henoch, Methusalem, Noach. Daarna stal Cham de Aegis en gaf deze aan Cush, daarna Nimrod, en van Nimrod stal Ezau de vellen, zodat de Aegis weer terug was in de lijn van Sem. Nu had Ezau de eerstgeboorterechten én de symbolen van macht en kracht, de belofte van Elohim van het vrouwenzaad, dat de kop van het slangenzaad zou vermorzelen. Ezau was echter niet de juiste persoon uit de lijn van Sem om Elohim's zaak uit te voeren. Vandaar dat Ezau zijn eerstgeboorterechten verkocht aan Jakob, waarachter de hogere en onzichtbare leiding van Jahweh schuil gaat.

Daarna verdwijnt de Aegis uit het gezicht. Of Jakob deze ooit heeft genomen van Ezau is een open vraag. Mogelijk droeg Jakob de Aegis toen hij van zijn blinde vader de eerstgeboortezegen ontving.

Toen Jakob vluchtte voor Ezau hebben de nazaten van Ezau Jakob achterhaald en alles van hem afgenomen wat hij bezat, dus alle erfstukken, en waarschijnlijk ook de Aegis. Aanvankelijk wilden zij Jakob doden.

Voor Nimrod was de Aegis in ieder geval het teken van zijn macht. Wat de rokken van Adam en Eva exact waren en van welk dier ze afkomstig waren staat niet in de Bijbel vermeld. Wel is bekend dat Nimrod het priesterschap van het luipaard heeft opgericht. Ook Osiris de god van Egypte was bekleed met de huid van een luipaard. Genesis 3:21 zegt ons niet dat de rokken van vellen van een lam of geit afkomstig waren, zoals veelal wordt gedacht.

Leopard in het Hebreeuws is "namer", ook wel wordt een Leopard een panter genoemd. Zie Jesaja 11:6, Jeremia 5:6, 13:23, Hab. 1:8, Daniël 7:6, Openbaring 13:2. Het woord voor melaatsheid "leprosy" is verwant met het woordje Leopard, vanwege de vlekken op de huid.

In de heraldiek van Engeland komt de Leopard veelvuldig voor.

Waarschijnlijk was de Aegis gemaakt van de huid van een luipaard.

Sumeriërs

De Merovingers, Tempeliers en Vrijmetselaren claimen dat zij een deel zijn van een zeer oude traditie, waarheen ook hun symboliek wijst. De tweekoppige adelaar is een veelvuldig voorkomend symbool in de westerse

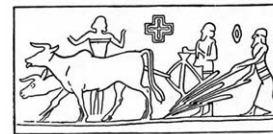
monarchieën. Dit symbool voert ons terug naar de oude Sumeriërs rond 3000 voor Christus, als de “catti”. De symbolen der Sumeriërs zijn emblemen van hun koninklijke waardigheid. Het gaat hierbij veelal om een vierkant kruis, rozetten en bijen. De bij behoort speciaal bij de Merovingers en is symbool enerzijds voor de werkbij, waarmee men de onderhorigen aanduidt, die zorgen voor de inkomsten via belastingen. In een museum te Istanboel is een reliëf van de vorst Mari (=centrum van de Dagon-verering) dat een inscriptie draagt over de praktijk van de inkers (de vorsten).

Karel de Grote, fleur-de-lissen

De Fleur-de-Lis (waterlelie) is eveneens een veel voorkomend symbool van de Merovingers. Dat komt ook van de Sumeriërs, waar de koning IA de god was der wateren. Op een plaatje is IA te zien met een zonniewiel waarin het kruis der Tempeliers zit, en ook de Quinotaur waaruit de Merovingers zeggen te zijn voortgekomen. Het pentagram met twee punten naar boven was hun symbool voor hun verschijning als de “blinkenden” en “uitverkorenen”, die magische krachten bezaten. Vandaar dat dit teken (satans teken) zo’n grote rol speelde bij de Khataren, het Graalmysterie en de Priori de Sion. Het zonnekruis staat voor Kad of catti, dat is de titel welke men aan de Phoenicische koning gaf. Later werd dit het kruis van de Lorraine’s uit Frankrijk. De kleuren van de Merovingers zijn goud en groen, wat wijst naar de twee pilaren voor de Tempel, Jachin en Boaz. Jachin zou goudkleurig zijn, en Boaz groen emerald. Zij vertegenwoordigden de tweevoudige natuur der godheid. Op de buik van de bokgod Bafomet is het kruis van de Lorraine’s soms te zien, wat hetzelfde kruis is van de Tempeliers en Maltezers. Dit kruis zien we op

verschillende kronen van de westerse monarchieën. Het kruis heeft de betekenis van de vereniging der tegenpolen, het huwelijk tussen de creatieve kracht en destructieve kracht. Het gaat om het mannelijke en vrouwelijke principe. Vandaar dat men tijdens de Middeleeuwen veelal op kruispunten occulte rituelen hield. Het kruis van de Lorraine’s herinnert aan de tijd van de gevallen engelen, Genesis 6, die kruisten met de dochteren der mensen. Het kruis is het koningsgeheim, wat terugwijst naar het zogenaamd “vergeten ras”, de gevallen engelen en hun nazaten de Nefilim, afkomstig van Planet X (Nibiru), die ook als een kruis wordt afgebeeld.

Zonnekruis

Tempeliers waren de stuwende kracht achter de bouw van kathedralen, om via gewijde geometrie hun denkbelden te vereeuwigen. Velen beweren dat de tempeliers gewone soldaten of monniken waren. Nee, in werkelijkheid waren de tempeliers veelal Katharen, die hun eed aflegden op “God en de Lieve Vrouwe”. Het gaat hier niet om Maria, de moeder van Jezus, maar om Maria Magdalena. De tempeliers waren in de ban van het vrouwelijke, van Bafomet, de vrouwelijke God van de wijsheid, die de raadgeefster van Elohim zou zijn, dus invloed op Hem uitoefende. Vandaar dat we in de zogenaamde “heilige geometrie” veel terugvinden van het vrouwelijke, de cycli, zoals de maancycli, waarheen Bafomet met zijn armen wijst. Cirkels en cycli zijn altijd in verband gebracht met godinnen, biologisch en esoterisch. Via de gewijde geometrie illustreerde men de goddelijke harmonie. Zij zagen wiskunde als code waardoor Elohim tot ons spreekt. Uit de tempeliers zijn de latere vrijmetselaren ontstaan.

Symboliek

De Amoriëten worden met zwermdende bijen vergeleken, Deuteronomium 1:44-46, en in Psalm 118:8-12 wordt ook over een zwerm bijen gesproken. Samen met Edom en Moab vormden de Amoriëten de hoofdvijanden van Israël. Ten tijde van Jezus waren het de Idumeërs, die Hem als stekende bijen omringden. Deze Idumeërs waren de regerende elite, die ook naar Rome waren vertrokken en aldaar op de troon zaten. Zij zijn de bijen, de steekbijen en niet de werkbijen.

Napoleon met mantel waarop bijen

Een bij in het Hebreeuws is *dabar*, wat hetzelfde betekent als “woord”. De Idumeërs van Rome zijn samengegaan met de Merovingers waaruit de Europese vorstenhuizen zijn voortgekomen. Zij hebben de leeuw veelal als symbool, soms een leeuw

met een bij in de bek, zoals vroeger de Sumeriërs reeds hadden. Zij zijn als pseudo-Israël regeerders (steekbijen) over het wáre Israël in het Westen (de werkbijen). Op een beeld van de godin Diana van Efeze zijn de bijen en leeuwen duidelijk zichtbaar. Op een munt van hen uit de dagen van de apostelen -de tetradrachmen- staat een bij afgebeeld. Diana is de manifestatie van de hoer-godin, zie Openbaring 17:5. Ze is de vruchtbaarheidsgodin als Istar, Isis, Astoreth en Semiramis. Diana is de koningin-bij. De Merovingers vereerden Diana. In 1653 werd Childeric's graf tombe geopend, waaruit diverse occulte voorwerpen te voorschijn kwamen, waaronder 300 gouden bijen. Zijn tombe had de vorm van een soort bijenkorf. Napoleon trouwde met een afstammeling van de Merovingers, Josephine Beauharnais, waardoor hij zichzelf beschouwde als wederhersteller van de Mero-lijn.

Bij zijn kroning in 1804 droeg hij een kroningsmantel, waarop hij de 300 bijen van Childeric had laten vasthechten. De naam Napoleon is een verbastering van Apollo, de broer van de godin Diana. Karel de Grote (Charlemagne) gebruikte eveneens de bij in zijn heraldiek, als symbool van zijn koninkrijkheid en onsterfelijkheid. De Fleur-de-Lis is volgens

sommigen geen lelie, maar een bij. Diana is de godin der forten, der torens, zie de afbeelding van haar hoofd. Wij weten uit Daniël 11:37-38 dat de Antichrist de god der forten zal vereren, Maüzzim. De honingbij is symbool van een fort-bouwer. De bijenkorf is een soort fort-gemeenschap binnengaats, waarin het geheim van de zoete honing aanwezig is. De bijen -de nazaten der Merovingers- zijn momenteel druk in de weer om een nieuw bijennest te bouwen in de dode leeuw (de huidige staat Israël), net als Simson. De staat Israël lijkt op de leeuw van Juda. Het is geen écht Israël, vandaar dat de leeuw dood is. In Jeruzalem willen zij hun hoofdkwartier bouwen met een tempel voor de wereldvorst, de Antichrist. Zij bouwen hun Nieuwe Wereld Orde in het karkas van de dode leeuw.

Democratie

Vanaf oude tijden representeerde het staatshoofd en zijn regering een hógere orde, nl. de godheid, waaraan zij hun macht en gezag ontleenden. Nadat in de 18e eeuw de democratie werd ingevoerd veranderde deze representatie. Sindsdien ontlene staatshoofden en hun gevolg hun macht en gezag niet meer aan de hogere regionen, maar aan de lagere, het volk. De Aegis waarover wij spraken, representeerde de macht en het gezag van Jahweh, gegeven aan Adam en Eva, het vrouwenzaad. Wanneer deze representatie blijft in de lijn van het vrouwenzaad, mondt dat eenmaal uit in een herstel van de theocratie, de Godsregering op aarde. Echter, wanneer de Aegis als representatie overgaat naar de zaadlijn van de slang (Nachash), mondt dat uit in de Nieuwe Wereld Orde van de Illuminaten. Bij het vertegenwoordigen van iets of iemand is het heel belangrijk hoe men zich kleedt en presenteert. Vandaar dat de grote vorsten zich rijk versier(d)en, een eigen gemaakte verheven taal spre(a)ken, denk aan Napoleon en Lodewijk de XIV. Ook hun paleizen, hoe groter en mooier, hoe indrukwekkender, en des te meer deze bijdragen aan de representatie, om de macht uit te drukken, denk aan Versailles en Het Loo, Buckingham,

etc.. De absolute monarchie werd en wordt nog getypeerd door de slogan “Bij de Gratie Gods”. In Egypte geloofde men dat de Farao direct na zijn kroning de incarnatie was van de god Horus. De farao was de godheid. En dat geloofde men ook in Rome, waar de keizer de godheid was.

In onze eeuw zijn echter al heel wat heilige huisjes gevallen. De mensen áchter de macht, wonend in hun paleizen, zijn ontmaskerd. Het boerenbedrog is openbaar geworden. Ze zijn ook maar gewone mensen, die echter leven op ónze inbreng.. De mythe dat er een hogere klasse mensen bestaat (elitairen) om over anderen te heersen, en er een lagere klasse zou bestaan die de hogere dient te betalen via belastingen, is onthuld. In onze eeuw is ontdekt dat in principe alle mensen gelijk zijn. De regering is van nu af aan aan het volk. De monarchieën stellen niet veel meer voor, dan dat ze ons nog een flinke duit kosten. Het politieke leven speelt zich momenteel in één dimensie af, niet meer in twee, waarbij de vorsten de “dienaars Gods” zouden zijn. Er is hierdoor wel een vacuüm ontstaan, waarmee de mensen en de democraten geen raad weten, want er is nu niets meer voor de mensen om nog langer te aanbidden. Vandaar dat men de koningshuizen nog in stand houdt, waaraan het volk nog een zekere aanbidding kan toebrengen. Zodra de monarchieën niet meer zouden bestaan, glijden wij af met onze democratieën naar een totalitair systeem, de EU met daarin één grote leider (de Antichrist). En dat alles in de naam van God, waarin reeds duizenden oorlogen zijn gevoerd. Democratie is een macht van het volk, door het volk en voor het volk. Het is de uitdrukking van de volkssoevereiniteit.

Als voorbeeld de drie standen zoals deze er in Frankrijk waren in 1789, net voor de revolutie uitbrak (volgens Elseviers Encl.):

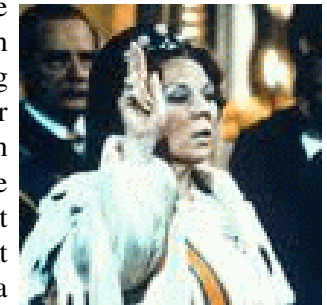
De eerste stand was de geestelijkheid, omvatte 100.000 tot 200.000 personen, wat een percentage van minder dan 1% der bevolking was, met een grondbezit van 10% van Frankrijk.

De tweede stand (de adel) bedroeg 400.000 personen, minder dan 2%, met een grondbezit van 25%.

De derde stand: Boeren 20 miljoen, samen met de burgers 2 miljoen, maakten zij 97% der bevolking uit, en bezaten respectievelijk 30 en 25% van de grond.

Volgens de beste politieke doordenkers bestaat er geen uitzicht op een nog betere en of nieuwere vorm van politiek en economie dan onze huidige westerse democratie. Wij schijnen niet boven ons huidige niveau uit te kunnen stijgen. Allerlei regeervormen zijn reeds uitgetest en hebben gefaald, als fascisme, communisme, etc. De democraten zeggen dat de problemen die er heden ten dage nog zijn, slechts technische mankementen zijn die verbetering behoeven. Wat de wereld nodig heeft, is dat wij de rest van de mensen op ons westerse niveau zien te krijgen, zoals nu Amerika in Afghanistan en Irak probeert. Toch blijkt dat vrede, rechtvaardigheid en welzijn een vrome illusie zijn. Door heel de geschiedenis blijkt dat de voornaamste drijfkrachten in mensen en hun systemen het machtsmotief en het beheersingsmotief zijn. Wij mensen zijn vrijbuiters en willen niet graag gedwongen of gedirigeerd worden. Vandaar dat politici meestal uiterst gewiekst handelen in het uitoefenen van hun macht. Wat we duidelijk zien, ook in onze democratie, is dat het op lange na niet volmaakt is en ook nooit zal worden. Wij mensen amuseren ons nog te graag over al het kwaad en andermans leed in de wereld, méér dan over het goede wat er nog is. Dat is paradoxaal, maar waar. Een ander fenomeen is, dat elitairen die gedreven worden door hun machtszucht, algemeen door de mensen op handen worden gedragen. Macht zien we dan ook steeds samentrekken totdat het in handen van enkele slimmeriken is. Daarna worden door de machthebbers de minder machtigen altijd op grote afstand gehouden.

De democratische rechtsstaat heeft de vrije markt als economische basis. Politieke en andere elites behouden alzo in deze staatsvorm een zelfstandige machtspositie. Veel wetten komen immers tot stand buiten de volkswil om, slechts via de elite in het parlement, de volksvertegenwoordiging (representatie). De instanties zelf plaatsen zichzelf veelal boven hun wetten. De democratische rechtsstaat, noch de vrije

markteconomie, zijn erin geslaagd het machtsmotief te verdrijven. Vrijheid is ook hier een utopie, daar de vrije markt ook haar slavendiensten kent.

Toren van Euro-Babel

De EU en de grote leider

Via nieuwsberichten worden wij alvast erop voorbereid dat er een grote leider in de EU zal komen. De EU is in feite het nieuwe “Heilige Romeinse Rijk”, oftewel een nieuwe vorm van het grote Britse Imperium. De EU zal een grote leider krijgen, de politieke Antichrist, naast de religieuze antichrist. Hij zal de laatste stukjes van de EU-puzzel in elkaar voegen. Karel de Grote (Charlemagne) was de eerste vorst die in het jaar 800 getracht heeft Europa samen te voegen. Nu zal het werkelijkheid worden. In Straatsburg wordt het hoofdkwartier van de EU de “Toren van Euro-Babel” genoemd. Er zijn 750 zitplaatsen, waar zitplaats no. 666 vrij wordt gehouden voor de grote leider, de Antichrist. De toren van Euro-Babel heeft gelijkenis met de toren van het oude Babel, die onaf was. Zie afbeeldingen: En zie verder onze brochure no. 223.

Kleding-symboliek

Johannes de Doper was eenvoudig gekleed, een profetenmantel van kameelhaar. Jesjoea laat zich heel positief uit over Johannes, maar geeft tevens een sneer naar degenen in de paleizen, die weelderig gekleed zijn, zie:

Lucas 7:24 Als nu de boden van Johannes weggegaan waren, begon Hij tot de scharen van Johannes te zeggen: Wat zijt gij uitgegaan in de woestijn te aanschouwen? Een riet, dat van den wind ginds en weder bewogen wordt?

25 Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een mens, met zachte klederen bekleed? Ziet, die in heerlijke kleding en wellust zijn, die zijn in de koninklijke hoven.

26 Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, ook veel meer dan een profeet. 27 Deze is het, van welken geschreven is: Ziet, Ik zende Mijn engel voor uw aangezicht, die Uw weg voor U heen bereiden zal.

28 Want Ik zeg ulieden: Onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk Gods is meerder dan hij.

De rijken en koningen droegen veelal purperen kleding, als symbool van

hun macht. Zie Ester 1:6 *Er waren witte, groene en hemelsblauwe behangselen, gevat aan fijn linnen en purperen banden, in zilveren ringen, en aan marmere pilaren; de bedsteden waren van goud en zilver, op een vloer van porfier steen, en van marmer, en albast, en kostelijke stenen.*

Ook onze Heiland heeft men een purperen mantel omgehangen als spotkleed, een schimp op Zijn in

hun ogen vermeende koningschap.

Iemands kleed is zijn bedekking, maar tevens de uitstraling en omhulling van wat innerlijk leeft. Kleding speelt dus wel degelijk een representieve rol.

Religieuze relieken zoals de lijkwade van Turijn (een meesterwerk van vervalsing van Leonardo da Vinci) hebben een grote macht over hart en geest van mensen, doordat er magische krachten aan worden toegeschreven. Wanneer Rome het ooit voor elkaar krijgt om de rok van Jesjoea in handen te krijgen, of te vervalsen, zal dat de hele rooms katholieke gemeenschap in vervoering brengen.

Zwarte Ambtskleding

In onze brochure no.5 is alreeds uiteengezet waar de zwarte ambtskleding vandaan komt. In ons land wordt de zwarte ambtskleding algemeen verbonden aan de wáre bevindelijkheid. Een ambtsdrager of gelovige in witte of lichte en gekleurde kleding heeft weinig of geen invloed op veel orthodox-bevindelijken. Toch komt de zwarte kleding niet als inzetting of opdracht van Jahweh in de Bijbel voor. Wel zijn het de Chemarim, zie 2Koningen 23:5, Hosea 10:5 die reukoffers aan Baäl brachten. Het waren

de zwarte priesters, priesters die aan zwarte kunsten deden, en zich in zwarte gewaden kleedden. Zij offerden aan Melecheth des hemels. De orthodoxe joden hebben deze zwarte kleding van hen overgenomen en we zien dat de protestantse orthodoxe geestelijken zich er ook gaarne in vertonen. De eerste christenen wisten wel beter, daar zij zich in het wit kleedden en in het wit lieten begraven. Staat er niet in Prediker 9:8 *Laat uw klederen te allen tijd wit zijn?*

Laten wij met Jesaja 61:10 zeggen: *Ik ben zeer vrolijk in den HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, den mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan; gelijk een bruidegom zich met priesterlijk sieraad versiert, en als een bruid zich versiert met haar gereedschap.*

Openbaring 19:7 Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. 8 En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen.

Wijst het reine fijne lijnwaad op de innerlijke zuiverheid der heiligen, wat zich naar buiten uit laat stralen als licht? Dus een soort lichtkleed als omhulling, waarmee mogelijk Adam en Eva in het Paradijs eveneens zouden zijn bekleed voor de zondeval.

Laten wij kinderen des lichts zijn en van het licht getuigen. Feit is dat dames zich algemeen meer bekommeren over kleding dan mannen. Wij behoeven ons niet bezorgd te maken over onze kleding, zie Mattheus 6:28 *En wat zijt gij bezorgd voor de kleding? Aanmerkt de lelien des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet;*

29 *En Ik zeg u, dat ook Salomo, in al zijn heerlijkheid, niet is bekleed geweest, gelijk een van deze.*

30 *Indien nu God het gras des velds, dat heden is, en morgen in den oven geworpen wordt, alzo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovigen?*

31 *Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden?*

32 *Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft.*

33 *Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.*

